

PRAKSISOVERSIGT · EU-RET

Praksisoversigt over EU-selskabsret og selskabers etableringsfrihed

Etableringsfrihed efter TEUF art. 49 og 54, mobilitetsdirektivet og dansk registreringspraksis

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 39 afgørelser · 1995-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

EU-selskabsretten hviler på to søjler: den traktatsikrede etableringsfrihed for selskaber i TEUF art. 49, jf. art. 54, og det harmoniserede direktivkompleks, der siden 2017 er kodificeret i direktiv (EU) 2017/1132 og videreudviklet ved digitaliseringsdirektivet (EU) 2019/1151 og mobilitetsdirektivet (EU) 2019/2121. EU-Domstolens praksis – senest Polbud (C-106/16) og STE/Edil Work 2 (C-276/22) – fastslår, at et selskab lovligt stiftet i én medlemsstat frit kan flytte sit vedtægtsmæssige hjemsted og omdanne sig til en anden medlemsstats selskabsform, og at værtsstaten hverken må påtvinge sin egen selskabsret på selskabets interne dispositioner eller opstille generelle formodninger om misbrug. Praksisoversigten samler denne doktrinlinje med den tilgrænsende exit-beskatningspraksis, investeringsscreening (Xella, C-106/22) og den danske gennemførelse i selskabslovens kapitel 16, hvor Erhvervsstyrelsens attest- og registreringskontrol og Erhvervsankenævnets praksis udgør den nationale implementering.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Etableringsfriheden i TEUF art. 49, jf. art. 54, omfatter selskaber stiftet efter en medlemsstats lovgivning med vedtægtsmæssigt hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed i Unionen – og dermed også deres filialer, agenturer og datterselskaber i andre medlemsstater.
- 02** Enhver foranstaltning, der forbyder, medfører ulemper for eller gør udøvelsen af etableringsfriheden mindre attraktiv, er en restriktion efter art. 49 TEUF (C-276/22, præmis 30).
- 03** En værtsstat må ikke generelt underlægge ledelsesdispositioner i et selskab, der er gyldigt stiftet i en anden medlemsstat, sin egen selskabsret alene fordi selskabet udøver hovedparten af sin virksomhed på værtsstatens område (C-276/22).
- 04** Den blotte omstændighed, at et selskab har vedtægtsmæssigt hjemsted i én medlemsstat og hovedvirksomhed i en anden, kan ikke begrunde en generel formodning om svig (C-276/22, præmis 48, med henvisning til Polbud).
- 05** Grænseoverskridende omdannelse ved flytning af alene det vedtægtsmæssige hjemsted er beskyttet af etableringsfriheden, og et krav om forudgående tvangsslikvidation er uproportionalt (C-106/16, Polbud).

- 06 Kreditor-, minoritets- og medarbejderbeskyttelse er tvingende almene hensyn, men foranstaltningen skal give mulighed for en konkret risikovurdering og tage hensyn til beskyttelsen i etableringsstaten (C-276/22, præmis 42).
- 07 Exit-beskatning af urealiserede gevinster ved grænseoverskridende flytning er i princippet begrundet i en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen, men øjeblikkelig opkrævning uden mulighed for udskudt eller afdragsvis betaling er uproportional (C-646/15 Panayi; C-292/16).
- 08 Etableringsfriheden giver ikke krav på, at tilflytningsstaten overtager underskud, der er opstået, mens selskabet var hjemmehørende i en anden medlemsstat (C-405/18, AURES Holdings).
- 09 Screening af udenlandske investeringer kan ikke støttes på forordning (EU) 2019/452 ved rene EU-interne erhvervelser, og forsyningssikkerhed skal godtgøres som en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel (C-106/22, Xella).
- 10 Efter mobilitetsdirektivet skal den kompetente myndighed træffe afgørelse om attest forud for transaktionen senest tre måneder efter ansøgningen, med mulighed for forlængelse i op til tre måneder ved alvorlig tvivl om misbrug.
- 11 Attesten skal nægtes, hvis transaktionen er etableret med henblik på misbrug eller svigagtige formål, der fører til unddragelse eller omgåelse af EU-retten eller national ret, eller med kriminelle formål – vurderingen sker fra sag til sag.
- 12 Bestemmelsesstatens myndigheder kan ikke anfægte oplysningerne i den forudgående attest, og en gennemført transaktion må ikke erklæres ugyldig.
- 13 Kreditorer, hvis krav er stiftet før offentliggørelsen af planen, kan i to år efter en grænseoverskridende omdannelses virkning anlægge sag i oprindelsesmedlemsstaten.
- 14 Kapitalejere, der modsætter sig transaktionen, har ret til indløsning til kapitalandelenes værdi, og et for lavt fastsat vederlag eller indløsningsbeløb kan ikke i sig selv begrunde ugyldighedssøgsmål mod generalforsamlingsbeslutningen.
- 15 Retten til filialregistrering efter det tidligere 11. selskabsdirektiv (nu direktiv (EU) 2017/1132) er forbeholdt de selskabsformer, der er udtømmende opregnet i direktivets bilag – et tysk GmbH & Co. KG kan derfor ikke få registreret filial i Danmark.
- 16 Danske myndigheders vurdering af et selskabs "reelle hjemsted" kan i procesretlig og skatteretlig sammenhæng føre til, at et EU-registreret selskab ikke anses for hjemmehørende i EØS (Højesterets kendelse i BS-56654/2025-HJR).

Traktatgrundlaget: TEUF art. 49 og 54 som selskabsretlig frihedsnorm

§ 1

Etableringsfriheden for selskaber udspringer af [artikel 49 TEUF](#), sammenholdt med [artikel 54 TEUF](#). Domstolen sammenfattede rækkevidden i **C-276/22** (STE/Edil Work 2):

Artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 54 TEUF, omfatter selskaber, der er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende i Unionen. Etableringsfriheden indebærer ret til at stifte og lede sådanne selskaber på de vilkår, som etableringsstatens lovgivning fastsætter for sine egne selskaber.

Restriktionstesten er bred. I samme dom hedder det:

Alle foranstaltninger, som forbyder, medfører ulemper for eller gør udøvelsen af etableringsfriheden mindre attraktiv, skal betragtes som restriktioner for denne frihed som omhandlet i artikel 49 TEUF. (præmis 30)

Testen anvendes uændret uden for selskabsretten i snæver forstand. I **C-517/20** om italienske spilkoncessioner fastslog Domstolen, at en administrativ forlængelse af eksisterende koncessioner uden nyt udbud udgjorde en restriktion efter både art. 49 og 56 TEUF, fordi den afskar et østrigsk selskab fra markedsadgang, og at et nyt udbud ville have været en mindre indgribende foranstaltning. Det illustrerer det generelle mønster: restriktionen konstateres let, og afgørelsen falder på proportionalitetsleddet.

Etableringsbegrebet har også en selvstændig national dimension. Erhvervsankenævnet ophævede i **2009-0020860** Rejsegarantifondens afgørelse om, at et udenlandsk luftfartsselskab var "etableret her i landet", fordi hverken hyppige flyvninger, dansk CVR-nummer, dansk hjemmeside eller brug af et handlingselskab i lufthavnen udgjorde et forretningssted eller en repræsentant, som kunderne fysisk kunne henvende sig til. Etablering forudsætter en fysisk, varig tilstedeværelse – ikke blot markedsaktivitet.

Den selskabsretlige afgrænsning har desuden betydning for lovvalget. I **C-272/18** præciserede Domstolen, at den selskabsretlige undtagelse i Rom I-forordningen kun omfatter selskabers organisatoriske forhold – stiftelse, handleevne, intern organisation og opløsning – mens kontraktforpligtelser vedrørende forvaltning af selskabsandele falder inden for forordningens anvendelsesområde.

Den generelle restriktionstest for de fire friheder behandles i [eu-fri-bevaegelighed](#); nærværende oversigt dækker den selskabsspecifikke anvendelse.

PRAKSIS	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og national lovgivnings kontrol med ledelsesdispositioner i udenlandske selskaber (Sag C-276/22)	25.04.2024
	EU-Domstolen · Prorogation af spilkoncessioner i strid med etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser	16.03.2023
	EU-Domstolen · Lovvalg og forbrugerbeskyttelse ved mandataftaler om forvaltning af selskabsandele	03.10.2019
	Erhvervsankenævnet · Vurdering af etableringsbegrebet for udenlandske luftfartsselskaber i Rejsegarantifonden	23.09.2010

§ 2 Fra filialsagerne til Polbud: retten til at vælge og skifte stiftelsesstat

Den klassiske doktrinlinje – Daily Mail, Centros, Überseering, Inspire Art, SEVIC, Cartesio, National Grid Indus og VALE – har sit danske udspring i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens registreringsnægtelser i 1990'erne. Erhvervsankenævnet stadfæstede i **94-81.314** (24. november 1995) og **92-60.304** (12. januar 1996) afslag på filialregistrering af engelske private limited companies med den begrundelse, at der forelå omgåelse af de

danske kapitalkrav, når hovedselskabet ikke drev virksomhed i stiftelseslandet. Den linje blev underkendt af EF-Domstolen. Erhvervsankenævnet citerede i **01-232.566** senere selv Centros-dommens kerne:

Traktatens bestemmelser om etableringsfrihed har imidlertid netop til formål at sætte selskaber, der er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, i stand til at udøve virksomhed i andre medlemsstater gennem et agentur, en filial eller et datterselskab

SEVIC-dommen er udtrykkeligt lagt til grund i de danske lovforarbejder. Bemærkningerne til [selskabslovens § 271](#) anfører:

EF-domstolen har i sin afgørelse i den såkaldte Sevic-sag (EF-Domstolens afgørelse af 13. december 2005 i sagen C-411/03 Sevic Systems), fastslået, at det er i strid med etableringsfriheden generelt at nægte grænseoverskridende fusioner, når tilsvarende fusioner er tilladt mellem nationale selskaber. Domstolens argumentation fører til, at det på tilsvarende vis er i strid med etableringsfriheden generelt at nægte grænseoverskridende spaltninger.

Linjen kulminerer i **C-106/16** (Polbud), hvor Domstolen fastslog, at et polsk selskabs flytning af alene det vedtægtsmæssige hjemsted til Luxembourg – uden flytning af den faktiske virksomhed – er beskyttet af etableringsfriheden, og at et nationalt krav om forudgående likvidation som betingelse for sletning af registret er uforholdsmæssigt. Dommen bekræfter, at valget af stiftelsesstat i sig selv er en udøvelse af traktatfriheden, ikke et misbrug af den.

Den danske selskabsretlige gennemførelse af fusion og spaltning behandles i [selskabsretlig-fusion-spaltning](#), og SE-selskabet i [europaeisk-aktieselskab-se](#).

LOV

[Selskabsloven § 271, stk. 1](#)

PRAKSIS

EU-Domstolen · Grænseoverskridende omdannelse af selskab: Forbud mod tvungen likvidation ved flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted (Polbud)	24.10.2017
Erhvervsankenævnet · Sletning af filial af tysk GmbH & Co. KG fra det danske selskabsregister stadfæstet – ingen registreringsret uden lov hjemmel	01.09.2003
Erhvervsankenævnet · Registreringsnægtelse af engelsk filial grundet omgåelse af danske kapitalkrav	12.01.1996
Erhvervsankenævnet · Afvisning af filialregistrering for engelsk skuffeselskab grundet dokumentationsmangler og omgåelse af kapitalkrav	24.11.1995

STE/Edil Work 2: forbuddet mod kumulativ anvendelse af værtsstatens selskabsret

C-276/22 af 25. april 2024 er den seneste og mest præcise afgrænsning af værtsstatens kompetence. Et italiensk selskab havde i 2004 flyttet sit vedtægtsmæssige hjemsted til Luxembourg og var omdannet til et luxembourgsk Sàrl, men fortsatte med at forvalte sit eneste aktiv – slottet Castello di Tor Crescenza uden for Rom. Efter den italienske lovvalgsregel i lov nr. 218/1995, art. 25, stk. 1, 2. pkt., fandt italiensk ret anvendelse, "hvis hovedformålet med en sådan enhed er beliggende i Italien", hvilket ville gøre en fuldmagt til en udenforstående ugyldig efter den italienske civile lovbogs art. 2381.

Domstolen fandt, at den kumulative anvendelse af to retssystemer på selskabets ledelsesdispositioner gør det vanskeligere at drive selskabet og dermed mindre attraktivt at etablere sig i en anden medlemsstat. Restriktionen kunne ikke retfærdiggøres:

Hvis artikel 25, stk. 1, andet punktum, i lov nr. 218/1995 skulle fortolkes således, at den indebærer, at enhver ledelsesdisposition foretaget af et selskab, som er gyldigt stiftet i henhold til en anden medlemsstats ret, men som udøver hovedparten af sin virksomhed i Italien, skal være omfattet af den italienske lovgivning, er det imidlertid ikke muligt at efterprøve, om der i et konkret tilfælde foreligger en risiko for, at kreditorernes, minoritetsaktionærernes eller lønmodtagernes interesser skades. (præmis 42)

Konklusionen lyder:

Artikel 49 TEUF og 54 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, som generelt fastsætter, at dens nationale ret finder anvendelse på ledelsesdispositioner vedrørende et selskab, der er etableret i en anden medlemsstat, men som udøver hovedparten af sin virksomhed i den første medlemsstat.

Dommen er dermed en klar afvisning af en generaliseret hovedsædeteori som lovvalsregel inden for EU: stiftelsesstatens ret regulerer selskabets interne forhold, og værtsstaten må kun gribe ind på grundlag af en konkret, målrettet og proportional regel.

PRAKSIS	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og national lovgivnings kontrol med ledelsesdispositioner i udenlandske selskaber (Sag C-276/22)	25.04.2024
	EU-Domstolen · Grænseoverskridende omdannelse af selskab: Forbud mod tvungen likvidation ved flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted (Polbud)	24.10.2017

Misbrugs- og svigskontrollen: grænsen for medlemsstaternes indgreb

Både traktatpraksis og sekundærretten anerkender bekæmpelse af misbrug som et legitimt hensyn – men kun i konkret, individualiseret form. I **C-276/22** afviste Domstolen den italienske regerings misbrugsargument med en henvisning til Polbud:

Den blotte omstændighed, at et selskab, der har hjemsted i en medlemsstat, samtidig udøver hovedparten af sin virksomhed i en anden medlemsstat, [kan ikke] danne grundlag for en generel formodning for, at der er tale om svig, og tjene som begrundelse for en foranstaltning, som krænker en grundlæggende frihed, som er sikret ved traktaten. (præmis 48)

Samme krav om konkret vurdering genfindes i den skatteretlige misbrugspraksis. I **C-382/16** (Hornbach-Baumarkt) fastslog Domstolen, at armlængdekorrektioner i grænseoverskridende situationer kun er proportionale, hvis den skattepligtige uden unødige administrative byrder kan fremlægge beviser for forretningsmæssige grunde – herunder grunde, der udspringer af selve positionen som selskabsdeltager. Domstolen fremhævede udtrykkeligt, at der i sagen hverken var påberåbt et rent kunstigt arrangement eller et ønske om at nedbringe skattepligtigt overskud.

Mobilitetsdirektivet kodificerer den samme balance. Ifølge betragtning 35 til [direktiv \(EU\) 2019/2121](#):

Det er navnlig vigtigt at modvirke postkasse- eller skuffeselskaber, der er oprettet af med det formål at unddrage, omgå eller overtræde EU-retten eller national ret. Hvor den kompetente myndighed i forbindelse med kontrollen af lovligheden af en grænseoverskridende transaktion [...] bliver opmærksom på, at den grænseoverskridende transaktion er etableret med henblik på misbrug eller svigagtige formål [...] bør den ikke udstede den forudgående attest.

Direktivteksten selv præciserer, at vurderingen ikke må ske skematisk: myndigheden skal tage relevante forhold og omstændigheder i betragtning, "hvor det er relevant og ikke betragtet isoleret", og "[v]urderingen [...] foretages fra sag til sag gennem en procedure, der er reguleret ved national ret".

Den skatteretlige misbrugsdoktrin i gennemstrømningsstrukturer – herunder **C-116/16** (T Danmark) – hører systematisk til under **retmaessig-ejer** og berøres her kun som fortolkningsbidrag til det almindelige EU-retlige misbrugsbegreb.

PRAKSIS	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og national lovgivnings kontrol med ledelsesdispositioner i udenlandske selskaber (Sag C-276/22)	25.04.2024
	EU-Domstolen · Skattefritagelse for udbytte og bekæmpelse af retsmisbrug i koncernstrukturer med gennemstrømningsselskaber (T Danmark og Y Danmark)	26.02.2019
	EU-Domstolen · Skattepligtig indkomst og vederlagsfrie garantier til udenlandske datterselskaber: Forenelighed med etableringsfriheden	31.05.2018
	EU-Domstolen · Grænseoverskridende omdannelse af selskab: Forbud mod tvungen likvidation ved flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted (Polbud)	24.10.2017

Anerkendelse af udenlandske selskaber og deres filialer i dansk registreringspraksis

Retten til sekundær etablering gennem filial er harmoniseret, men kun for de selskabsformer, der er opregnet i direktivkomplekset. Erhvervsankenævnet stadfæstede i **01-232.566** sletningen af en dansk filial af et tysk GmbH & Co. KG med den begrundelse, at retten til filialregistrering efter det daværende 11. selskabsdirektiv (89/666/EØF) alene tilkommer de selskabsformer, der er nævnt i 1. direktivs artikel 1 – for Tysklands vedkommende *die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien* og *die Gesellschaft mit beschränkter Haftung*. Nævnet foretog samtidig en vigtig afgrænsning:

Det spørgsmål Erhvervsankenævnet skal behandle, er spørgsmålet om, hvorvidt det klagende selskab har ret til at få en filial registreret i Danmark - ikke spørgsmålet om, hvorvidt klagerens filial må drive virksomhed i Danmark.

For tredjelandsselskaber gælder ikke den EU-retlige anerkendelsespligt. I **98-180.953** blev en filial af et Delaware LLC nægtet registrering, fordi selskabet hverken havde formål, vedtægter eller selskabskapital og derfor ikke kunne sidestilles med et dansk kapitalselskab; den dansk-amerikanske venskabs-, handels- og søfartstraktat fritog ikke for de almindelige danske betingelser. Omvendt viser **2006-0005788**, at filialdirektivets offentlighedsformål kræver, at det er den *faktisk anvendte* udenlandske procedure, der registreres:

Formålet med Rådets 11. direktiv og aktieselskabslovens § 151, stk. 3, findes således at tilsige, at det er den for det udenlandske selskab faktisk anvendte procedure, som der skal ske anmeldelse om til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og hvorom selskabets navn skal have tilføjelse.

Et amerikansk selskab under Chapter 11 kunne derfor ikke tvinges til at bære betegnelsen "i betalingsstandsning", men skulle registreres med angivelse af den amerikanske rekonstruktionsprocedure.

De formelle krav til filialregistrering fremgår i dag af **anmeldelsesbekendtgørelsens § 19**, der bl.a. kræver officielt bevis for, at det udenlandske selskab er lovligt bestående i hjemlandet, og som for selskaber uden for EU/EØS tillige kræver stiftelsesdokument og vedtægter. Registersammenkoblingen er indarbejdet: efter **§ 21**

kan ændringer i registrerede oplysninger om en filials hovedselskab foretages administrativt på grundlag af en underretning fra den kompetente myndighed i hovedselskabets EU-land.

I koncernpraksis er filialens selvstændighed også afgørende uden for selskabsretten. Østre Landsret lagde i **BS-28115/2021-OLR** til grund, at Codan Forsikrings norske filial (NUF) udgjorde et fast forretningssted, og at hovedsædet efter princippet om territorial tilknytning ikke kunne medregne filialens omsætning i sin momsgodtgørelsesbrøk – en påmindelse om, at filialbegrebet ikke er ensartet på tværs af retsområder. Tilsvarende viser Erhvervsankenævnets kendelse i **2015-8200**, at et dansk skadesforsikringsselskabs filial i Norge kan tillades at udbyde produkter, der er lovlige i værtslandet, for at sikre konkurrencelighed.

PRAKSIS	Landsretten · Afgørelse om momsgodtgørelse ved salg af forsikringer via norsk filial	29.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Skadesforsikringsselskabs adgang til at udbyde norske livsforsikringsprodukter gennem filial (Uførepension og Fortsættelsesforsikring)	23.06.2016
	Erhvervsankenævnet · Filial af amerikansk selskab under Chapter 11 kunne ikke registreres med betegnelsen 'i betalingsstandsning'	20.11.2006
	Erhvervsankenævnet · Sletning af filial af tysk GmbH & Co. KG fra det danske selskabsregister stadfæstet – ingen registreringsret uden lovhjemmel	01.09.2003
	Erhvervsankenævnet · Filial af amerikansk Delaware LLC nægtet registrering i Danmark – manglende selskabskapital og vedtægter	17.09.1999

Hvilket hjemsted tæller? Vedtægtsmæssigt hjemsted, ledelsens sæde og "reelt hjemsted"

Sondringen mellem stiftelsesteori og hovedsædeteori er ikke rent teoretisk. Selskabsretligt følger dansk ret efter mobilitetsdirektivets gennemførelse stiftelsesstatens ret, jf. definitionen i [selskabslovens § 5](#), hvorefter en grænseoverskridende omdannelse foreligger, når et kapitalselskab "som minimum flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted" til et andet EU-/EØS-land, "samtidig med at kapitalselskabet forbliver den samme juridiske person".

Skatteretligt anvendes derimod ledelsens sæde som selvstændigt tilknytningsmoment, jf. [selskabsskatteovens § 1, stk. 6](#). Landsskatteretten fastslog i **21-0112314**, at et udenlandsk registreret selskab var fuldt skattepligtigt til Danmark, fordi ledelsen havde sæde her i landet. Omvendt bekræftede Skatterådet i **SKM2010.820.SR**, at indregistrering i Danmark er en *tilstrækkelig* betingelse for skattepligt, uanset at direktøren var flyttet til udlandet – med henvisning til Højesterets dom i SKM2007.151.HR. De to spor er altså kumulative, ikke alternative.

Procesretligt kan et selskabs formelle registrering i en medlemsstat blive tilsidesat efter en konkret vurdering. I **BS-56654/2025-HJR** havde et cypriotisk registreret selskab anket en frifindende dom, og spørgsmålet var, om der kunne kræves sikkerhed for sagsomkostninger efter [retsplejelovens § 321, stk. 1](#), der forudsætter hjemsted uden for EØS. Selskabet påberåbte sig forbuddet mod nationalitetsdiskrimination i TEUF art. 18. Højesteret lagde vægt på, at selskabet havde været uden aktivitet i flere år, havde betydelig negativ egenkapital, at direktøren tillige var direktør i et engelsk selskab af samme navn, og at der hverken var oplyst om sagens finansiering eller dokumenteret, at ledelsen udøvede sine beføjelser i Cypern:

På den baggrund finder Højesteret, at det ved stillingtagen til spørgsmålet om sikkerhedsstillelse må lægges til grund, at Kærrende Ltd. ikke har hjemsted i EØS, jf. retsplejelovens § 321, stk. 1, 1. pkt.

Kendelsen viser, at den EU-retlige anerkendelse af et selskabs eksistens ikke uden videre afgør, hvor selskabet i procesretlig forstand er *hjemmehørende* – og at bevisbyrden for tilknytning til EØS i praksis kan lande hos selskabet.

LOV	Retsplejeloven § 321, stk. 1	Selskabsloven § 5	Selskabsskatteloven § 1, stk. 6
PRAKSIS	Højesteret · Sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger: Cypriotisk selskab anset for at have reelt hjemsted uden for EØS 12.06.2026 Landsskatteretten · Skattepligt for udenlandsk selskab fastsat baseret på ledelsens sæde i Danmark og rettidig ekstraordinær genoptagelse efter ændring af rette skattesubjekt 17.09.2025 Skatterådet · Dansk indregistreret selskab skattepligtigt trods ledelse i udlandet 17.12.2010		

§ 7 Exit-beskatning ved flytning af hjemsted eller ledelse som restriktion

Skattemæssige konsekvenser af en grænseoverskridende flytning prøves efter samme restriktionstest som de selskabsretlige. Mønstrer er stabilt: beskatningsretten anerkendes, men opkrævningsmåden er ofte uproportional.

Sag	Situation	Udfald
C-646/15 (Panayi)	Exitbeskatning af trust ved flytning af forvaltere til Cypren	Øjeblikkelig opkrævning uden mulighed for udskudt betaling i strid med etableringsfriheden
C-292/16	Grænseoverskridende overførsel af fast driftssted mod aktier	Umiddelbar beskatning uden afdragsordning uforholdsmæssig
C-405/18 (AURES Holdings)	Flytning af hovedsæde fra Nederlandene til Tjekkiet med ønske om at fremføre gamle underskud	Tilflytningsstaten ikke forpligtet til at overtage underskud opstået i fraflytningsstaten
C-414/21 (VP Capital)	Beskatning af tilbageførte nedskrivninger efter flytning af selskabshjemsted	Prøvet efter art. 49 TEUF
C-707/20 (Gallaher)	Koncernintern aktivoverdragelse over grænsen	Forenelighed med etableringsfriheden

De to første sager afgør spørgsmålet om *hvornår* skatten må kræves betalt; de øvrige afgør *om* der overhovedet er en sammenlignelig situation. AURES-linjen er central: etableringsfriheden giver ret til at flytte, men ikke ret til at tage skattemæssige positioner med.

Dansk praksis følger dette. Landsskatteretten fastslog i sagen **07-03735**, at exitbeskatning ved overførsel af aktiver til et fast driftssted i Tyskland ikke var i strid med EU-retten, idet beskatningen var en direkte og nødvendig konsekvens af territorialprincippet i [selskabsskattelovens § 8, stk. 2](#). Skatterådet har i **SKM2022.139.SR** taget stilling til de skattemæssige virkninger af et dansk ejendomsselskabs flytning af hjemsted, herunder efter [selskabsskattelovens § 5, stk. 7](#).

Beslægtede restriktionsspørgsmål illustrerer bredden: i **C-575/17** (Sofina) var fransk kildeskat på udbytte til underskudsgivende ikke-hjemmehørende selskaber i strid med kapitalens frie bevægelighed, fordi hjemmehørende selskaber fik en likviditetsfordel og potentielt endelig fritagelse; i **C-607/17** (Memira) præciserede Domstolen, hvornår underskud i et udenlandsk datterselskab er "endelige"; og i **C-28/17** blev danske regler om underskudsudnyttelse i udenlandske datterselskabers danske filialer prøvet efter art. 49 TEUF. Højesteret har i **BS-25264/2024-HJR** og i **Sag 59/2019** anvendt de frie kapitalbevægelser på henholdsvis

aktieavancebeskatningslovens § 4 C og udenlandske investeringsforeningers krav på tilbagebetaling af udbytteskat. Østre Landsret nåede i **BS-1930/2010-OLR** frem til, at et uudnyttet underskud i et amerikansk selskab bortfaldt ved overgangen til national sambeskatning.

LOV	Selskabsskatteloven § 5, stk. 7	Selskabsskatteloven § 8, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Skattefritagelse ved salg af aktier i britisk selskab – fortolkning af aktieavancebeskatningslovens § 4 C og EU-rettens regler om kapitalens frie bevægelighed		05.02.2025
	Højesteret · Udenlandske investeringsforeningers krav på tilbagebetaling af udbytteskat efter EU-domstolsunderkendelse af bopælskravet		24.06.2021
	EU-Domstolen · Beskatning af koncerninterne aktivoverdragelser og forenelighed med etableringsfriheden i Gallaher-sagen		16.02.2023
	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og beskatning af tilbageførte nedskrivninger efter flytning af selskabshjemsted (Sag C-414/21)		10.11.2022
	EU-Domstolen · Grænseoverskridende flytning af selskabers hovedsæde og adgang til fradrag for tidligere skattemæssige underskud		27.02.2020
	EU-Domstolen · Fradrag for grænseoverskridende underskud ved fusion: Fortolkning af "endelige underskud" i Memira-sagen		19.06.2019
	EU-Domstolen · Kildeskat på udbytte til ikke-hjemmehørende selskaber med underskud er i strid med de frie kapitalbevægelser		22.11.2018
	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og begrænsning i fradrag for underskud i udenlandske datterselskabers danske filialer (NN A/S mod Skatteministeriet)		04.07.2018
	EU-Domstolen · Etableringsfrihed: Umiddelbar beskatning af kapitalvinding ved grænseoverskridende overførsel af fast driftssted er i strid med proportionalitetsprincippet		22.11.2017
	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og exitbeskatning af trusts: Ulovlig øjeblikkelig opkrævning uden mulighed for udskudt betaling		13.09.2017
	Landsretten · Sag om bortfald af uudnyttet underskud ved selskabsfusion og overgang til national sambeskatning		29.01.2014
	Landsskatteretten · Exitbeskatning ved overførsel af aktiver til udenlandsk fast driftssted var ikke i strid med EU-retten		12.11.2009
	Skatterådet · Skattefrihed ved flytning af dansk ejendomsselskabs hjemsted		25.03.2022

§ 8 Investeringsscreening og andre offentligretlige indgreb over for kapitalerhvervelser: Xella

Etableringsfriheden sætter også rammer for medlemsstaternes screening af erhvervelser af kapitalandele. I **C-106/22** (Xella Magyarország) af 13. juli 2023 prøvede Domstolen den ungarske screeningsordning over for en fuld erhvervelse af kapitalandele i et ungarsk grusudvindingsselskab, foretaget af et ungarsk selskab, der indirekte var kontrolleret fra Bermuda via en irsk og tysk struktur.

Sagen ligger i skæringspunktet mellem to regelsæt: forordning (EU) 2019/452 om screening af udenlandske direkte investeringer og traktatens egne frihedsbestemmelser. Fordi den umiddelbare erhverver var et EU-selskab, kunne indgrebet ikke støttes på forordningen, og prøvelsen måtte ske efter etableringsfriheden – hvorved en fuld erhvervelse af kapitalandele, der giver bestemmende indflydelse, henføres under art. 49 TEUF snarere end under de frie kapitalbevægelser.

Dommen indebærer, at nationale screeningsordninger, der rækker ud over forordningens anvendelsesområde, skal kunne bestå en almindelig proportionalitetsprøve: hensynet – typisk forsyningssikkerhed eller offentlig

orden – skal udgøre en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, og indgrebet må ikke gå videre end nødvendigt.

De generelle mønstre fra restriktionspraksis genfindes: i **C-517/20** blev en italiensk ordning underkendt, fordi et nyt udbud ville have været mindre indgribende, og i **C-484/19** (Lexel) og **C-398/16** blev nationale skatteregler, der udelukkede grænseoverskridende koncerner fra fordele, der tilkom rent nationale koncerner, anset for uforenelige med etableringsfriheden. Fællesnævneren er, at et generelt formuleret beskyttelseshensyn ikke frigør medlemsstaten fra kravet om en konkret, mindst indgribende foranstaltning.

PRAKSIS	EU-Domstolen · Screening af investeringer og etableringsfrihed: Grænserne for medlemsstaternes kontrol med "strategiske" erhvervelser (Sag C-106/22)	13.07.2023
	EU-Domstolen · Prorogation af spilkoncessioner i strid med etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser	16.03.2023
	EU-Domstolen · Begrænsning af rentefradrag i koncerner strider mod etableringsfriheden (Lexel-sagen)	20.01.2021
	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og selskabsskat: Forbud mod at udelukke grænseoverskridende koncerner fra rentefradragsfordele i nederlandsk skattemæssig enhed	21.02.2018

§ 9 Sekundærretten: direktiv (EU) 2017/1132 og de tre store ændringer

Det selskabsretlige direktivkompleks blev i 2017 samlet i [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2017/1132 om visse aspekter af selskabsretten](#). Kodifikationen dækker offentlighed og selskabsregistre samt registersammenkobling, kapitalbeskyttelse for aktieselskaber og reglerne om fusion og spaltning af kapitalselskaber. Kreditorbeskyttelsen ved spaltning fremgår af direktivets art. 146, hvorefter medlemsstaterne under alle omstændigheder skal sikre, at kreditorerne kan anmode den relevante administrative eller retslige myndighed om hensigtsmæssige sikkerhedsforanstaltninger, hvis de kan godtgøre, at deres krav på grund af spaltningen er bragt i fare.

Direktivet er siden ændret tre gange på måder, der er centrale for denne oversigt:

- **Digitaliseringsdirektivet, direktiv (EU) 2019/1151** af 20. juni 2019 om brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret – online stiftelse, online registrering af filialer og digital indgivelse af dokumenter.
- **Mobilitetsdirektivet, direktiv (EU) 2019/2121** af 27. november 2019 om grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger – den procedureretlige udmøntning af Cartesio-, VALE- og Polbud-praksis.
- **Aktionærrettighedsdirektivet som ændret ved direktiv (EU) 2017/828** af 17. maj 2017 om tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab – vederlagspolitik (say-on-pay), transaktioner med nærtstående parter og gennemsigtighed i investeringskæden.

Regnskabssiden af selskabsretsharmoniseringen håndhæves selvstændigt. I **C-363/20** (Marcas) fastslog Domstolen om det dagældende 4. direktiv 78/660/EØF, at de almindelige regnskabsprincipper i princippet skal overholdes kumulativt:

Nødvendigheden af, at alle almindelige regnskabsprincipper overholdes, følger desuden af, at hvert af disse principper vedrører et særligt krav i forbindelse med bogføring af virksomheders transaktioner, hvis tilsidesættelse i sig selv,

og selv om alle de øvrige principper overholdes, kan forhindre, at årsregnskabet giver et pålideligt billede af det pågældende selskabs aktiver og passiver, økonomiske stilling og resultat. (præmis 49)

PRAKSIS **EU-Domstolen** · Selskabers pligt til at overholde alle regnskabsprincipper for at give et pålideligt billede i årsregnskabet

13.01.2022

§ 10 Mobilitedirektivets attestordning: kompetent myndighed, tremånedersfrist og misbrugskontrol

Mobilitedirektivets kerne er en tostrengt lovlighedskontrol: oprindelsesstaten udsteder en attest forud for transaktionen, og bestemmelsesstaten registrerer på grundlag heraf.

Betragtning 34 til [direktiv \(EU\) 2019/2121](#) beskriver ordningen:

Den kompetente myndighed bør vurdere overholdelsen af alle relevante betingelser og den behørig afslutning af alle procedurer og formaliteter i den pågældende medlemsstat og bør træffe afgørelse om udstedelse af den forudgående attest senest tre måneder efter selskabets ansøgning, medmindre den kompetente myndighed nærer alvorlig tvivl, der indikerer, at den grænseoverskridende transaktion er etableret med henblik på misbrug eller svigagtige formål [...]

Den kompetente myndighed kan være en domstol, en notar, en skattemyndighed, en myndighed for finansielle tjenesteydelser eller en anden national myndighed. Direktivteksten fastsætter, at kontrollen skal foretages senest tre måneder efter modtagelsen af dokumenterne, og at fristen kan forlænges "med op til tre måneder", hvor det er nødvendigt at inddrage yderligere oplysninger eller foretage yderligere efterforskningsaktiviteter. Er det på grund af procedures kompleksitet ikke muligt at overholde fristerne, skal ansøgeren underrettes om årsagerne til forsinkelsen inden fristens udløb.

Attesten skal nægtes, hvis det fastslås, at transaktionen er etableret med henblik på misbrug eller svigagtige formål eller med kriminelle formål. Efter betragtning 39 kan myndigheden i den forbindelse navnlig kontrollere, om selskabet har opfyldt sine forpligtelser over for offentlige kreditorer, og om det er genstand for verserende retssager om overtrædelse af social-, arbejdsmarkeds- eller miljøretten.

Modstykket er en klar kompetencefordeling i registreringsleddet. Betragtning 45 fastslår:

Det bør ikke være muligt for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor selskabet skal registreres efter den grænseoverskridende transaktion, at anfægte oplysningerne i den forudgående attest.

Den danske gennemførelse spejler dette. Efter [selskabslovens § 318 o](#) skal Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter anmeldelsen påse, at alle handlinger og formaliteter er afsluttet, og udstede attest til den udenlandske registreringsmyndighed. Styrelsen udsteder ikke attest, "hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at den grænseoverskridende omdannelse er etableret med henblik på misbrug eller svigagtige formål, der fører til eller tilsigter at føre til unddragelse eller omgåelse af EU-retten eller national ret, eller med kriminelle formål", jf. stk. 3, og fristen kan forlænges med op til 3 måneder, jf. stk. 4. Styrelsen kan efter stk. 6 høre andre relevante myndigheder, herunder myndigheder i tilflytningslandet, og gøre brug af sagkyndig bistand.

Ved indgående transaktioner gælder [§ 318 p](#) og – for fusioner – [§ 289 a](#). Begge bestemmelser fastslår, at attesten fra den udenlandske kompetente myndighed er "et endeligt bevis" for, at alle handlinger og formaliteter er afsluttet i det pågældende land, og at transaktionen efter registrering "ikke må erklæres ugyldig". Adgangen til at indføre foranstaltninger og sanktioner vedrørende bl.a. strafferet, hvidvask- og terrorfinansieringsbekæmpelse,

socialret, beskatning og retshåndhævelse berøres dog ikke af registreringen. Endelig fastslår § 318 p, stk. 4, at selskabslovens kapitel 3 om stiftelse ikke finder anvendelse, når et selskab flytter hjemsted til Danmark ved grænseoverskridende omdannelse – kontinuitetsprincippet fra Polbud er dermed skrevet ind i loven.

De dokumentkrav, der ledsager anmeldelsen, fremgår af [anmeldelsesbekendtgørelsens § 31](#) (udgående fusion), [§ 32](#) (indgående fusion) og [§ 50](#), der udstrækker reglerne til virksomheder med begrænset ansvar omfattet af erhvervsvirksomhedsloven og kræver en erklæring fra den kompetente myndighed i de øvrige lande om, at deres selskabslovgivning tillader den pågældende transaktion.

LOV

Selskabsloven § 289a, stk. 1, 3

Selskabsloven § 318o, stk. 1, 3-6

Selskabsloven § 318p, stk. 1, 3-4

Beskyttelse af kapitalejere og kreditorer ved grænseoverskridende transaktioner

§ 11

Mobilitetsdirektivets legitimitet hviler på, at friheden til at flytte modsvars af effektiv beskyttelse af dem, der bliver tilbage. Direktivet opererer med tre spor.

Kapitalejernes exit og ombytningsforhold. Deltagere, der ikke har eller ikke udøver retten til at afhænde deres kapitalandele, kan anfægte ombytningsforholdet og kræve et kontant udligningsbeløb; procedurerne indledes i den medlemsstat, hvis ret det pågældende selskab er underlagt, og "sådanne procedurer må ikke være til hinder for registrering af den grænseoverskridende fusion". Afgørelsen er bindende for det fortsættende selskab. Dansk ret gennemfører dette i [selskabslovens § 286](#): kapitalejere, der på generalforsamlingen har modsat sig fusionen, kan inden 4 uger kræve indløsning til det beløb, der er tilbudt i fusionsplanen, beløbet skal svare til kapitalandelenes værdi og betales senest 2 måneder efter, at fusionen har fået virkning, og skønsmand udmeldt af retten kan fastsætte beløbet. Retssager herom afgøres efter dansk ret og kan anlægges ved danske domstole, "selv om den grænseoverskridende fusion har fået virkning".

Samtidig er anfægtelsesadgangen mod selve beslutningen indsnævret. Efter [§ 284](#) kan sag om generalforsamlingens beslutning ikke anlægges alene med den begrundelse, at vederlaget eller indløsningstilbuddet er sat for lavt, eller at oplysningerne herom ikke opfylder de retlige krav. Konflikten kanaliseres dermed væk fra ugyldighed og over i en værdiansættelsestvist.

Kreditorerne. Efter direktivets art. 126b indfører medlemsstaterne en passende ordning for kreditorer, hvis krav stammer fra tiden før offentliggørelsen af planen, og utilfredse kreditorer kan inden tre måneder efter offentliggørelsen anmode myndigheden om beskyttelsesforanstaltninger, forudsat at de "på troværdig vis kan godtgøre, at fyldestgørelsen af deres krav på grund af den grænseoverskridende fusion er i fare". Dansk ret har tilpasset [§ 278](#), så kreditorers krav skal anmeldes senest 3 måneder efter offentliggørelse af fusionsplanen, og så rettighederne er betinget af, at fusionen får virkning. Medlemsstaterne kan desuden kræve en solvenserklæring fra ledelsen og gøre ledelsesmedlemmerne personligt ansvarlige for erklæringens rigtighed, jf. betragtning 25.

Toårig jurisdiktion i oprindelsesstaten. Betragtning 24 fastslår, at ud over de generelle regler i Bruxelles Ia-forordningen bør medlemsstaterne foreskrive, at kreditorer "har muligheden for at indgive et krav i oprindelsesmedlemsstaten i en periode på to år efter, at en grænseoverskridende omdannelse har fået virkning". Den toårige periode berører ikke nationale forældelsesfrister.

Information og medarbejdere. § 273 kræver en redegørelse med særskilte afsnit til kapitalejere og medarbejdere, § 279 kræver offentliggørelse mindst 4 uger før beslutningen med adgang for kapitalejere, kreditorer og medarbejdere til at indgive bemærkninger senest 5 hverdage før generalforsamlingen, og § 279 a pålægger ledelsen at afgive erklæring om, at informations- og høringspligterne er opfyldt. Vurderingsmandsudtalelsen efter § 276 skal indeholde en erklæring om, at både indløsningstilbud og vederlag er "rimelige og sagligt begrundet", og angive de anvendte værdiansættelsesmetoder.

LOV

Selskabsloven § 276, stk. 4

Selskabsloven § 278, stk. 4, 6

Selskabsloven § 284, stk. 2

Selskabsloven § 286, stk. 1-5

Den danske gennemførelse: selskabslovens kapitel 16 efter lov nr. 243 af 7. marts 2023

Mobilitetsdirektivet blev gennemført ved [LOV nr. 243 af 7. marts 2023 om ændring af selskabsloven og forskellige andre love \(Implementering af mobilitetsdirektivet m.v.\)](#), fremsat den 25. januar 2023 af erhvervsministeren. Lovforslaget indførte tre strukturelle greb.

For det første blev kapiteloverskriften nyaffattet til "**Grænseoverskridende fusion, spaltning og omdannelse**", og det tidligere kapitel 16 a om grænseoverskridende flytning af hjemsted blev ophævet. Som det fremgår af bemærkningerne til § 318:

Den foreslåede ændring vil betyde, at grænseoverskridende omdannelser vil blive omfattet af selskabslovens kapitel 16 om grænseoverskridende fusioner og spaltninger. Dermed vil alle typer grænseoverskridende transaktioner være samlet i samme kapitel.

For det andet blev definitionerne i § 5 nyaffattet, så grænseoverskridende omdannelse defineres som en transaktion, hvorved et kapitalselskab "uden at blive opløst" omdanner sin retlige form til en af de former, der er opført i bilag II til direktiv (EU) 2017/1132, og som minimum flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted – "samtidig med at kapitalselskabet forbliver den samme juridiske person". Grænseoverskridende spaltning blev indsat som selvstændig definition.

For det tredje blev der indsat et samlet regelsæt i §§ 318 a-318 q. Grundnormen i § 318 a lyder:

Et kapitalselskab omfattet af denne lov kan omdanne kapitalselskabets retlige form, hvorunder det er registreret i et EU- eller EØS-land, til en af de retlige former i et andet EU- eller EØS-land, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU, dvs. en grænseoverskridende omdannelse. Den grænseoverskridende omdannelse kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Regelsættet udbygges med omdannelsesredegørelse (§ 318 c), medarbejderinformation og -høring (§ 318 h), beslutningsprocedure og dokumentfrister (§§ 318 i-318 k), kapitalejernes indløsningsret (§ 318 m), anmeldelse (§ 318 n), Erhvervsstyrelsens attest og kontrol (§ 318 o), indgående omdannelse (§ 318 p) og medbestemmelse (§ 318 q). Både omdannelses- og fusionsreglerne er udtrykkeligt undtaget for selskaber under afvikling eller omfattet af kriseforebyggelsesforanstaltninger efter den finansielle lovgivning, jf. § 318 a, stk. 2, og § 271, stk. 3.

Digitaliseringsdirektivet er gennemført ad flere omgange; senest indførte [LOV nr. 639 af 11. juni 2024](#) regler om frakendelse af retten til at være ledelsesmedlem som følge af digitaliseringsdirektivet.

Erhvervsstyrelsens kontrol i registreringsleddet er i praksis ikke ubegrænset. Erhvervsankenævnet omgjorde i **23/07043** et afslag på registrering af en selskabsstiftelse, hvor styrelsen havde krævet dokumentation for bl.a. ansættelsesproces og bankdialog for et endnu ikke stiftet holdingselskab; nævnet fandt kravene uforholdsmæssige set i lyset af selskabets karakter. Tilsvarende fastslog nævnet i **23/10948**, at afvisning af en ledelsesregistrering kræver en eksplicit og begrundet formodning om stråmandsvirksomhed. I **2015-7661** blev en registreringsnægtelse derimod opretholdt, hvor der var reel tvivl om ejerforholdene. Kontrollen skal med andre ord være konkret begrundet – samme krav, som EU-retten stiller til misbrugsvurderingen efter § 318 o, stk. 3.

At selskabsretlig registrering har selvstændige civil- og skatteretlige virkninger, illustreres af Østre Landsrets dom i **BS-7798/2023-OLR**, hvor manglende rettidig registrering af en konvertibel obligation efter [selskabslovens § 173, stk. 2](#) afskar fradrag for tab, fordi der på afståelsestidspunktet ikke fandtes "et selskabsretligt grundlag, der gjorde det muligt for Sagsøger faktisk at udnytte den aftalte konverteringsret". Den nationale stiftelses- og registreringsprocedure er behandlet i [stiftelse-og-registrering-af-virksomhed](#).

LOV	Selskabsloven § 5	Selskabsloven § 173, stk. 2	Selskabsloven § 271, stk. 3
	Selskabsloven § 318a, stk. 1-2		
PRAKSIS	Landsretten · Fradragsret for tab på konvertibel obligation: Landsret afviser fradrag grundet manglende rettidig selskabsretlig registrering 28.10.2025 Erhvervsankenævnet · Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed 14.05.2024 Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse 06.12.2023 Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold 04.04.2016		

§ 13 Sammenfatning: hvad må en medlemsstat – og hvad må den ikke?

Praksis tegner et forholdsvis skarpt billede af kompetencefordelingen mellem oprindelsesstat, værtsstat og selskabet selv.

Medlemsstaten må ikke:

- generelt underlægge et selskab, der er gyldigt stiftet i en anden medlemsstat, sin egen selskabsret på interne ledelsesdispositioner, alene fordi hovedvirksomheden ligger på dens område (**C-276/22**);
- opstille en generel formodning om svig, fordi vedtægtsmæssigt hjemsted og faktisk virksomhed ligger i forskellige medlemsstater (**C-276/22**, jf. **C-106/16**);
- kræve tvangsslikvidation som betingelse for flytning af det vedtægtsmæssige hjemsted (**C-106/16**);
- opkræve exitskat på urealiserede gevinster øjeblikkeligt uden mulighed for udskudt eller afdragsvis betaling (**C-646/15**, **C-292/16**);
- anfægte oplysningerne i en attest udstedt af den kompetente myndighed i oprindelsesstaten, eller erklære en gennemført transaktion ugyldig (mobilitetsdirektivet, betragtning 45, og [selskabslovens § 289 a, stk. 3](#));
-

afskære registrering af filialer af selskabsformer, der er omfattet af direktivkomplekset (jf. modsætningsvis **01-232.566**).

Medlemsstaten må:

- nægte attest, når det efter en konkret vurdering fra sag til sag fastslås, at transaktionen er etableret med henblik på misbrug, svig eller kriminelle formål, og forlænge fristen med op til tre måneder for at oplyse sagen (§ 318 o, stk. 3-4);
- fastholde beskatningsretten til værditilvækst opstået, mens aktiverne var undergivet dens beskatning (- **07-03735, C-405/18**);
- opretholde krav om konkret kreditor-, minoritets- og medarbejderbeskyttelse, når reglerne muliggør en individuel risikovurdering og tager hensyn til beskyttelsen i den anden medlemsstat (**C-276/22**, præmis 42);
- opretholde registreringskontrol med selskabers eksistens, kapital og ledelse, når kravene er saglige og proportionale (**23/07043, 23/10948**);
- foretage en konkret vurdering af et selskabs reelle tilknytning, når en national regel – som [retsplejelovens § 321, stk. 1](#) – knytter retsvirkninger til hjemsted i eller uden for EØS (**BS-56654/2025-HJR**).

Udviklingslinjen er, at den materielle frihed er slået fast, mens tyngdepunktet er flyttet til proceduren: efter mobilitetsdirektivet afgøres langt de fleste konflikter ikke længere ved en principiel prøvelse af, om selskabet må flytte, men ved attestmyndighedens konkrete misbrugsvurdering, fristoverholdelsen og værdiansættelsen af kapitalejernes indløsningskrav. For dansk praksis betyder det, at tyngden ligger hos Erhvervsstyrelsen og – ved klage – hos Erhvervsankenævnet, mens EU-Domstolen sætter yderrammerne. Forelæggelsesmekanikken efter TEUF art. 267 er behandlet i [præjudicielle-forelæggelser-eu-domstolen](#).

LOV	Retsplejeloven § 321, stk. 1	Selskabsloven § 289a, stk. 3	Selskabsloven § 318o, stk. 3-4
PRAKSIS	Højesteret · Sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger: Cypriotisk selskab anset for at have reelt hjemsted uden for EØS		
	12.06.2026		
	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og national lovgivnings kontrol med ledelsesdispositioner i udenlandske selskaber (Sag C-276/22)		
	25.04.2024		
	EU-Domstolen · Grænseoverskridende flytning af selskabers hovedsæde og adgang til fradrag for tidligere skattemæssige underskud		
	27.02.2020		
	EU-Domstolen · Etableringsfrihed: Umiddelbar beskatning af kapitalvinding ved grænseoverskridende overførsel af fast driftssted er i strid med proportionalitetsprincippet		
	22.11.2017		
	EU-Domstolen · Grænseoverskridende omdannelse af selskab: Forbud mod tvungen likvidation ved flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted (Polbud)		
	24.10.2017		
	EU-Domstolen · Etableringsfrihed og exitbeskatning af trusts: Ulovlig øjeblikkelig opkrævning uden mulighed for udskudt betaling		
	13.09.2017		
	Landsskatteretten · Exitbeskatning ved overførsel af aktiver til udenlandsk fast driftssted var ikke i strid med EU-retten		
	12.11.2009		
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed		
	14.05.2024		
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse		
	06.12.2023		
	Erhvervsankenævnet · Sletning af filial af tysk GmbH & Co. KG fra det danske selskabsregister stadfæstet – ingen registreringsret uden lovhemmel		
	01.09.2003		

REFERENCE

Lovgrundlag

6 paragraffer

Selskabsloven § 271	stk. 1	Selskabsloven § 286	stk. 1
Selskabsloven § 289a	stk. 1	Selskabsloven § 318a	stk. 1
Selskabsloven § 318o	stk. 3	Selskabsskatteloven § 5	stk. 7

MATERIALE Citerede afgørelser

39 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

12.06.2026	Sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger: Cypriotisk selskab anset for at have reelt hjemsted uden for EØS	10850-13942
05.02.2025	Skattefritagelse ved salg af aktier i britisk selskab – fortolkning af aktieavancebeskatningslovens § 4 C og EU-rettens regler om kapitalens frie bevægelighed	7157-8602
24.06.2021	Udenlandske investeringsforeningers krav på tilbagebetaling af udbytteskat efter EU-domstolsunderkendelse af bopælskravet	59-2019

EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL

18

25.04.2024	Etableringsfrihed og national lovgivnings kontrol med ledelsesdispositioner i udenlandske selskaber (Sag C-276/22)	C-276/22
13.07.2023	Screening af investeringer og etableringsfrihed: Grænserne for medlemsstaternes kontrol med "strategiske" erhvervelser (Sag C-106/22)	C-106/22
16.03.2023	Prorogation af spilkoncessioner i strid med etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser	C-517/20
16.02.2023	Beskatning af koncerninterne aktivoverdragelser og forenelighed med etableringsfriheden i Gallaher-sagen	C-707/20
10.11.2022	Etableringsfrihed og beskatning af tilbageførte nedskrivninger efter flytning af selskabshjemsted (Sag C-414/21)	C-414/21
13.01.2022	Selskabers pligt til at overholde alle regnskabsprincipper for at give et pålideligt billede i årsregnskabet	C-363/20
20.01.2021	Begrænsning af rentefradrag i koncerner strider mod etableringsfriheden (Lexel-sagen)	C-484/19
27.02.2020	Grænseoverskridende flytning af selskabers hovedsæde og adgang til fradrag for tidligere skattemæssige underskud	C-405/18
03.10.2019	Lovvalg og forbrugerbeskyttelse ved mandataftaler om forvaltning af selskabsandele	C-272/18
19.06.2019	Fradrag for grænseoverskridende underskud ved fusion: Fortolkning af "endelige underskud" i Memira-sagen	C-607/17

26.02.2019	Skattefritagelse for udbytte og bekæmpelse af retsmisbrug i koncernstrukturer med gennemstrømningsselskaber (T Danmark og Y Danmark)	C-116/16
22.11.2018	Kildeskat på udbytte til ikke-hjemmehørende selskaber med underskud er i strid med de frie kapitalbevægelser	C-575/17
04.07.2018	Etableringsfrihed og begrænsning i fradrag for underskud i udenlandske datterselskabers danske filialer (NN A/S mod Skatteministeriet)	C-28/17
31.05.2018	Skattepligtig indkomst og vederlagsfrie garantier til udenlandske datterselskaber: Forenelighed med etableringsfriheden	C-382/16
21.02.2018	Etableringsfrihed og selskabsskat: Forbud mod at udelukke grænseoverskridende koncerner fra rentefradragsfordele i nederlandsk skattemæssig enhed	C-398/16
22.11.2017	Etableringsfrihed: Umiddelbar beskatning af kapitalvinding ved grænseoverskridende overførsel af fast driftssted er i strid med proportionalitetsprincippet	C-292/16
24.10.2017	Grænseoverskridende omdannelse af selskab: Forbud mod tvungen likvidation ved flytning af vedtægtsmæssigt hjemsted (Polbud)	C-106/16
13.09.2017	Etableringsfrihed og exitbeskatning af trusts: Ulovlig øjeblikkelig opkrævning uden mulighed for udskudt betaling	C-646/15

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

3

28.10.2025	Fradragsret for tab på konvertibel obligation: Landsret afviser fradrag grundet manglende rettidig selskabsretlig registrering	10282-12080
29.03.2023	Afgørelse om momsgodtgørelse ved salg af forsikringer via norsk filial	4688-5633
29.01.2014	Sag om bortfald af uudnyttet underskud ved selskabsfusion og overgang til national sambeskatning	5416-6497

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS

2

17.09.2025	Skattepligt for udenlandsk selskab fastsat baseret på ledelsens sæde i Danmark og rettidig ekstraordinær genoptagelse efter ændring af rette skattesubjekt	21-0112314
12.11.2009	Exitbeskatning ved overførsel af aktiver til udenlandsk fast driftssted var ikke i strid med EU-retten	07-03735

SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED

2

25.03.2022	Skattefrihed ved flytning af dansk ejendomsselskabs hjemsted	21-0633002
17.12.2010	Dansk indregistreret selskab skattepligtigt trods ledelse i udlandet	10-137970

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

10

14.05.2024	Afvisning af ledelsesregistrering kræver eksplicit formodning om stråmandsvirksomhed	23/10948
06.12.2023	Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	23/07043

23.06.2016	Skadesforsikringsselskabs adgang til at udbyde norske livsforsikringsprodukter gennem filial (Uførepension og Fortsættelsesforsikring)	2015-8200
04.04.2016	Nægtelse af registrering af omdannelse fra aktieselskab til anpartsselskab grundet tvivl om ejerforhold	2015-7661
23.09.2010	Vurdering af etableringsbegrebet for udenlandske luftfartsselskaber i Rejsegarantifonden	2009-0020860
20.11.2006	Filial af amerikansk selskab under Chapter 11 kunne ikke registreres med betegnelsen 'i betalingsstandsning'	2006-0005788
01.09.2003	Sletning af filial af tysk GmbH & Co. KG fra det danske selskabsregister stadfæstet – ingen registreringsret uden lovhjemmel	01-232.566
17.09.1999	Filial af amerikansk Delaware LLC nægtet registrering i Danmark – manglende selskabskapital og vedtægter	98-180.953
12.01.1996	Registreringsnægtelse af engelsk filial grundet omgåelse af danske kapitalkrav	92-60.304
24.11.1995	Afvisning af filialregistrering for engelsk skuffeselskab grundet dokumentationsmangler og omgåelse af kapitalkrav	94-81.314
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
08.05.2025	Aflæsning af elektronisk p-skive under vanskelige vejrforhold i Ringsted	park-8602